A I:4

Fru Henrika Bergman
för Angelica Peyron – B
1862

d. 28 Jan. 1862.

Dyra son och moder! —

Jag har i dag haft en stor hugsvalan: Gud låter åter solen skina in på min själ. Jag, Wilhelm och jag hvilar vid Guds barmhertighets hjerta. Med Honom vara trygg. — Jag helsar honom med de ord, som han sjelf spisat mig med i nödens dagar: "Var ej orolig. Gud älskar dig. var trygg i Hans kärlek".

Med Wilhelm hoppas af
till Gud alla hans bönens
fullbordan. — Låtom oss
tacka för stormarne, som
rena och böja våra hjertan;
låtom oss välsigna den oro,
som hindrar oss att vara
fast vid jordens stoft; lå-
tom oss utbedja oss en
rik erfarenhet i Guds rike,
och att Gud ville till detta
mål nådeligen välsigna
våra hjertans förbund på
jorden. — Jag känner djupt
att vår förening är en evighets-

sak; må vi af Guds ande
lära att bevara den oför-
derfvad genom tiden. —

Till Eder helsar jag med
ett barns lärit, — tag mej upp
i Edert hjerta. Skrif äfven om
mej i Er moderssorg inför
Gud. — Till Wilhelm helsar
jag med den innerligaste helsning,
min själ har att gifva.
Gud behröne Honom med
Nåd och Frid! —

Jag hoppas få träffa Eder
om Thorsday kl. 12. —
Till dess och alltid lefven väl I
dyra Guds vänner! —

Er Angela